

Verdwenen verenigingen

Het muziekleven in Bissegem

We gaan stilaan naar een nieuw muzikaal tijdperk, vandaar dat wij nog even terugblikken op die mooie 50-er jaren, de grote jaren van de jazz. Een magisch muziekgenre, ritmisch en emotioneel. Op de improvisaties van de muzikanten kon men dansen en zingen.

In de tent met de Kermis in de Tuinwijklaan. Orkest op de achtergrond.

Bissegems virtuoos hierin was **Roger Derijckere**. Men noemt hem wel eens de kleine Armstrong. Hij speelde in verschillende orkesten in de regio en was af en toe ook wel eens in Bissegem te gast.

De kleinkunst deed zijn intrede, **Jacques Brel** en **Nini Coremans** alias **Annie Cordie** zochten hun geluk bij onze Franse burens. **Will Ferdi**, **Jo Leemans**, **Bobbejaan Schoepen** met "k zie zo gèren mijn duivekot" deden het in België.

Maar niemand kon op tegen **Edith Piaf**. "La vie en Rose" weerklonk overal, want naar het einde van de 50-er jaren was er de transistorradio, met als gevolg dat we voor het eerst een radio hadden die we overal mee konden nemen.

Platendrasiers noemden toen pick-ups, omdat je wel 10 platen van 78 toeren op een stangetje te wachten kon leggen.

In 1956 deed de **Rock and Roll** zijn intrede en zou stilaan ook onze streken overspoelen. Zijn ritme was nieuw en groots. Tutti... En beetje per beetje zou de jukebox een vast meubel in iedere herberg worden. In Bissegem hadden we twee bloeiende muziekmaatschappijen met veel goeie muzikanten die een deftig stukje muziek konden spelen. Zij maakten er hun hobby van om met

Eén van hun eerste optredens in de tent met de Kermis in de Tuinwijklaan vermoedelijk in 1949. Willy Delbecque - André Delbecque - Werner Huys waarover wij het ook al eens hadden in vorige editie.

kleine orkestje de bals in Bissegem en omstreken te gaan opfleuren. Een drummer, een accordeonist en één of meerdere blazers en men was vertrokken.

Aan grote accordeonisten was er in onze regio toen geen gebrek, ook niet in Bissegem. We hadden het eerder al over **Werner Huys** maar we moesten het vooral even hebben over twee Bissegemnaars: de broers **Willy** en **André Delbecque**. André Delbecque werd geboren in 1933 en overleed in 2010. Willy Delbecque werd geboren in 1932 en blaakt nog steeds van de gezondheid. Op zijn gezegende leeftijd is hij nog actief in verschillende verenigingen en op zijn 86ste is hij nog een van de vaste mannen die voor de bus-aan-bus bedeling van 't Minneke zorgt.

Bij deze hiervoor van harte dank.

De familie Delbecque was uitgebombardeerd van op de Pottelberg. Ze woonden kort in Aalbeke en kwamen op 15/12/1944 in de Tuinwijk in Bissegem wonen.

De broers waren echt van de muziekmicrobe gebeten. Willy volgde solfège en drum bij **Jerôme Vanwijnsberge**, die toen les gaf bij de Leiegalm. André was al als piepjonge knaap geobsedeerd door de accordeon. Zijn oom die straatmuzikant was, zal daar zeker voor iets hebben tussen gezeten. In het conservatorium vond men de accordeon echter geen klassiek instrument en André moest noodgedwongen les gaan volgen bij **Roger Verschelde** uit Kortrijk en **Marcel Dumoulin** uit Moeskroen, klinkende namen in de accordeonwereld van toen. André speelde zijn eerste wedstrijd maar al vlug begon hij samen met zijn broer Willy zijn eerste bals op te luisteren.

Eigenaardig genoeg vertrok vader Delbecque samen met zijn 2 zonen in maart 1950 naar Zuid-Afrika. Het werd een avontuurlijke reis waarvan Willy zich vooral nog de enorme storm nabij de breedtegraad van **Gibraltar** herinnert.

Vader Delbecque trok er naar toe op uitnodiging van ene heer **Rubenstein** als tapijtmonteur meestersgast. Ze moesten er getouwen monteren en in gang steken. Maar de muziekinstrumenten hadden ze ook mee. Willy speelde er zelfs nog in het Casino van Mulzenberg.

In 1952 keerden zij terug want de twee broers moesten hun dienstplicht vervullen.

Na zijn legerdienst speelde Willy in verschillende orkesten, eerst samen met zijn broer en later gingen ze elk hun eigen weg.

Opsommen waar Willy overal heeft gespeeld is onbegonnen werk. Hij speelde zowat overal in West-Vlaanderen van in 't Wit Peerd in Blankenberge tot in ieder café of zaaltje in Bissegem en omstreken.

De tijd van toen...

Willy kan hier wel enkele boeiende verhalen over vertellen. Quasi alle verplaatsingen gebeurden met de fiets. Willy was geladen als een ezel: De grote trom werd in een grote zak rond zijn nek gebonden en de rest op het 'staantje'. Hilarische ritten waren het soms. Zo moest hij eens door Gullegem en het was juist koers, hij werd er getraakteerd op een ovatie van jewelste. En dan die keer dat hij op zijn terugweg van

Foto in Zuid-Afrika

THE BLUE STARS
Willy op de drums
André op accordeon
midden Willy Goemaers
(Zwavelgem)

Roeselare lek reed. Midden in de nacht stopte hij in St-Eloois-Winkel, bij aardappelhandelaar **Bruwier**. Hij kreeg een lift naar Bissegem, maar moest hiervoor wel met zijn fiets en drum bovenop een voer aardappelen plaats nemen.

Mooie tijden waren het.

Het was de periode van de 'Raspa' te tu... te tu... te tu — te... jammer dat 't Minneke niet met klank wordt gepubliceerd...

Willy - natuurlijk op de drum - speelde ook nog met andere Bissegemnaars samen, zoals op de foto met gitarist **Durometer** en André Verhijpe op accordeon

Willy geeft ons simpelweg het ritme mee en vertelt:

We speelden de Raspa eens in een klein bovenzaaltje in Moorsele, een geluk dat de planché stand hield.

Er werd gedanst en gefeest en men wist van geen ophouden. Wie zich amuseerde betaalde maar al te graag een uurtje bij.

En er waren nog zo veel muzikanten die in kleine orkestjes speelden, denk maar aan de trompettisten als **Werner Verthé**, ooit dirigent van *Jong en Moedig* en **Marcel Espriet** later dirigent van de *Blaaskapelle de Leiegalm*. Ze waren ieder week-end wel ergens te gast.

Andere orkestjes gooiden het dan over een totaal andere boeg. Zo speelden **Arthur Desmet** en **Werner Verschaete** - leden van de *Leiegalm* - bij 'De Schotten'. Een carnaval-groep uit de *Viasbloemstraat* in Kortrijk. Ze waren mooi uitgedost en luisterden kermissen en stoeten op in de streek. Zij speelden vooral stapmarsen.

Wij zijn in 1959.

Een belangrijk evenement waarop de muziekmaatschappijen, de *Leiegalm* en *Jong maar Moedig* hun beste beentje moesten voor zetten was voor de inhuldiging van oorlogsheld **Joseph**

Verhaeghe, die gevallen was op het veld van eer op 24/5/1940 in Kuurne. Hij werd naar Bissegem overgebracht en kreeg een nieuwe grafzerk. De muziekmaatschappijen stapten mee op in de stoet en verzorgden het officiële gedeelte op het kerkhof.

Kort daarna waren ze weer aan zet, dit keer ter gelegenheid van de inhuldiging van **Pastoor Remaut** waar ze in de stoet mee opstapten. ● P.V.

